

„Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.“ (2 Kor 13,11)¹

Apoštol Pavel s láskou sledoval rozvoj křesťanského společenství v Korintě, které navštívil a podporoval v těžkých časech.

V určitém okamžiku se však tímto dopisem musí bránit proti obviněním ze strany jiných kazatelů, pro které byl Pavlův styl problematický – nedostával za svou misijní činnost zapláceno, nemluvil podle řečnických pravidel, nepředkládal doporučující dopisy na podporu své autority, hlásal, že pochopil a žije svou vlastní slabost ve světle Ježíšova příkladu.

Přesto v závěru svého listu Pavel předává Korintánům výzvu plnou důvěry a naděje:

„Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.“

Prvním rysem, který bije do očí, je to, že jeho výzvy jsou adresovány společenství jako celku, jako místu, kde lze zakoušet Boží přítomnost. Všechny lidské slabosti, které znesnadňují vzájemné porozumění, čestnou a upřímnou komunikaci a svornost, v níž jsou respektovány rozdílné zkušenosti a názory, mohou být uzdraveny přítomností Boha pokoje.

Pavel navrhuje několik konkrétních způsobů chování, které odpovídají požadavkům evangelia: usilovat o uskutečnění Božího plánu s každým z nás a se všemi

---

¹ Podle českého ekumenického překladu.

jako s bratry a sestrami, vracet do oběhu stejnou utěšující Boží lásku, jakou jsme přijali, starat se jeden o druhého, sdílet své nejhlubší touhy, přijímat se navzájem, nabízet a přijímat milosrdenství a odpuštění, pěstovat důvěru a naslouchání.

Jsou to rozhodnutí ponechaná naší svobodě, která někdy vyžadují odvahu být „znamením protikladu“ vůči současné mentalitě.

Z tohoto důvodu apoštol také doporučuje navzájem se v tomto závazku povzbuzovat. Záleží mu na tom, abychom si uchovali nedocenitelnou hodnotu jednoty a pokoje v lásce a v pravdě a s radostí o ní svědčili. Vše a vždy spočívá na skále Boží bezpodmínečné lásky ke svému lidu.

„Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.“

Abychom mohli žít toto Slovo života, dívejme se stejně jako Pavel na příklad a city Ježíše, který nám přišel přinést pokoj jemu vlastní.² Ten totiž „(...) není jen absencí války, hádek, rozdělení, traumat. (...) je to plnost života a radosti, je to celistvá spása osoby, je to svoboda, je to bratrství v lásce mezi všemi národy. (...) A co udělal Ježíš, aby nám dal ‚svůj‘ pokoj? Osobně za něj zaplatil. (...) Postavil se doprostřed sporů, vzal na sebe nenávist a rozdělení, zbořil zdi, které oddělovaly národy.“³ (...)

Budování pokoje i od nás vyžaduje silnou lásku, která dokáže milovat i ty, kdo ji neopětují, dokáže odpouštět, překonávat kategorii ‚nepřítel‘, milovat vlast druhých jako svou vlastní. (...) Vyžaduje od nás také nové srdce a oči, abychom milovali a viděli v každém člověku kandidáta univerzálního bratrství. (...) ‚Zlo se rodí z lidského srdce,‘ napsal Iginio Giordani, ‚a aby se odstranilo nebezpečí války, je třeba odstranit ducha agrese, vykořisťování a sobectví, z něhož válka pochází – je třeba znovu vybudovat svědomí.“^{4,5}

Bonita Park je čtvrtí Hartswateru, zemědělského městečka v Jihoafrické

---

² Srov. Jan 14,27.

³ Srov. Ef 2,14-18.

⁴ L'inutilità della guerra, Řím 2003, 2. vydání, str. 111

⁵ Ch. Lubichová, Slovo života na leden 2004 (Nové město 1/2004, str. 15); taktéž v *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), str. 709-710.

republice. Stejně jako ve zbytku země zde přetrvávají následky zděděné po režimu apartheidu, zejména v oblasti vzdělávání: vzdělanost mladých lidí patřících k černošským a mestickým skupinám je mnohem nižší než u ostatních etnických skupin, což s sebou nese riziko sociálního vyloučení.

Projekt „The Bridge“ (tzn. Most, pozn. překl.) byl vytvořen s cílem zprostředkovat propojení mezi různými etnickými skupinami ve čtvrti, překonat vzdálenosti a kulturní rozdíly, a to vytvořením programu volnočasových aktivit a malého společného prostoru – místa setkávání různých kultur pro děti a mládež. Společenství projevilo velkou ochotu spolupracovat: Carlo nabídl svůj starý nákladák, aby přivezl dřevo, z něhož byly vyrobeny lavice, a ředitel nejbližší základní školy daroval police, sešity a knihy, zatímco holandská reformovaná církev věnovala padesát židlí. Všichni přispěli svým dílem k tomu, aby tento most mezi kulturami a etnickými skupinami byl den ode dne pevnější.⁶

Letizia Magri a tým Slova života

---

⁶ Srov.: <https://www.unitedworldproject.org/workshop/sudafrica-un-ponte-tra-culture>; Sekce Rodina, březen 2019, str. 10-13.